

# Ang Basahon ni Daniel - Numero Otsenta ug Siete

*Pagpadayag sa Sambingay sa Napulo ka mga Ulay: Usa ka Lawom nga Panaw latas sa Kasaysayan sa mga Adventista*

Jeff Pippenger  
2024-02-20

Ang sambingay bahin sa napulo ka ulay naghulagway sa kasinatian sa katawhan nga Adventista.

“Ang sambingay sa napulo ka ulay diha sa Mateo 25 naghulagway usab sa kasinatian sa katawhang Adventista.” *The Great Controversy*, 393.

Gituman sa mga Adventistang Millerite ang sambingay sa pinakatukmang paagi.

“Kanunay akong ipahinungod ngadto sa sambingay sa napulo ka ulay, diin ang lima kanila manggialamon, ug ang lima buang. Kining sambingaya natuman na ug matuman pa gayud sumala sa matag pulong, kay kini adunay ilabinang aplikasyon alang niining panahona, ug, sama sa mensahe sa ikatulong manulonda, natuman na ug magapadayon nga kamatuoran alang niining panahona hangtod sa katapusan sa panahon.” *Review and Herald*, Agosto 19, 1890.

Ang kasaysayan sa kalihokan sa unang manulonda nagrepresentar sa kalihokan sa ikatulong manulonda, ug ang kinatumyan nga sentro sa sambingay mao kon ang mga ulay adunay lana, nga mao ang mensahe sa ulahing ulan.

“Adunay usa ka kalibotan nga nagahigda diha sa pagkadaotan, sa limbong, ug sa pagpakasayop, diha mismo sa landong sa kamatayon,—natulog, natulog. Kinsa ba ang nagabati sa kasakit sa kalag aron pagpukawon sila? Unsang tingoga ang makaabot kanila? Ang akong hunahuna gidala ngadto sa umalabot sa dihang igahatag ang timaan, ‘Tan-awa, ang Pamanhonon moanhi; gumula kamo aron sa pagsugat Kaniya.’ Apan ang uban maulahi sa pag-angkon sa lana alang sa pagpuno pag-usab sa ilang mga lampara, ug ulahi na kaayo ilang mahibaloan nga ang kinaiya, nga girepresentahan sa lana, dili ikabalhin. Kana nga lana mao ang pagkamatarong ni Cristo. Kini nagarepresentar sa kinaiya, ug ang kinaiya dili ikabalhin. Walay tawo nga makakuha niini alang sa lain. Ang matag usa kinahanglan mag-angkon alang sa iyang kaugalingon ug kinaiya nga hinlo gikan sa matag mantsa sa sala.” *Bible Echo*, Mayo 4, 1896.

Ang “lana” diha sa sambingay nagrepresentar sa “kinaiya,” ug usab sa “pagkamatarung ni Cristo.” Ang pinabalaan nga kinaiya mamugna lamang kanila nga mokaon sa Pulong sa Dios.

Balaana sila pinaagi sa imong kamatuoran: ang imong pulong mao ang kamatuoran. Juan 17:17.

Ang “lana” mao usab ang mga mensahe sa Espiritu sa Dios.

“Ang Dios mapasipalahan sa diha nga dili kita modawat sa mga pahayag nga Iyang ipadala kanato. Sa ingon niini atong isalikway ang bulawanong lana nga Iyang ibubo unta ngadto sa atong mga kalag aron ipaambit ngadto niadtong anaa sa kangitngit.” Review and Herald, July 20, 1897.

Ang “lana” mao ang mga mensahe sa Pulong sa Dios nga nagdala sa nagabalaan nga presensya sa pagkamatarong ni Cristo. Diha sa sambingay sa napulo ka mga ulay, nga mao usab ang tagna sa Habakkuk kapitulo dos, ang mensahe sa Tunga sa Gabii nga Singgit, nga mao ang mensahe sa pagkamatarong ni Cristo, sumala sa gihulagway sa mensahe nila Jones ug Waggoner sa pagsukol niadtong 1888.

“Ang Ginoo sa Iyang dakong kalooy nagpadala ug usa ka labing bililhong mensahe ngadto sa Iyang katawhan pinaagi kang mga Elder Waggoner ug Jones. Kini nga mensahe maoy aron ipasundayag nga labi pang dayag sa atubangan sa kalibutan ang gibayaw nga Manluluwas, ang halad alang sa mga sala sa tibuok kalibutan. Gipresentar niini ang pagkamatarong pinaagi sa pagtoo diha sa Puli; gidapit niini ang mga tawo sa pagdawat sa pagkamatarong ni Cristo, nga gipadayag diha sa pagkamasinugtanon sa tanang mga sugo sa Dios. Daghan ang nawadan sa pagtan-aw kang Jesus. Gikinahanglan nila nga ang ilang mga mata itumong ngadto sa Iyang langitnong persona, sa Iyang mga katakus, ug sa Iyang walay pagkausab nga gugma alang sa tawhanong kaliwatan. Ang tanang gahum gihatag ngadto sa Iyang mga kamot, aron Siya makahatag ug dagayang mga gasa ngadto sa mga tawo, sa pagpaambit sa bililhon kaayo nga gasa sa Iyang kaugalingong pagkamatarong ngadto sa walay ikatabang nga tawhanong galamiton. Mao kini ang mensahe nga gisugo sa Dios nga ihatag ngadto sa kalibutan. Kini mao ang mensahe sa ikatulong manulonda, nga igamantala uban sa makusog nga tingog, ug pagaubanan sa pagbubo sa Iyang Espiritu sa dakong sukod.” Testimonies to Ministers, 91.

Ang mensahe mao ang mensahe sa ulahing ulan.

“Ang ulahing ulan igabubo ibabaw sa katawohan sa Dios. Usa ka gamhanang manulonda manaog gikan sa langit, ug ang tibook yuta pagadan-agan sa iyang himaya.” Review and Herald, Abril 21, 1891.

Sa dihang ang gamhanang manulonda mikunsad niadtong Septiyembre 11, 2001, ang ulahing ulan misugod sa pagwisik, ug ang kasaysayan sa mga Millerite, sumala sa girepresentahan sa sambingay sa napulo ka ulay ug sa Habakkuk kapitulo dos, misugod sa pag-usab. Niadto nga panahon ang mga katawhan sa Dios sa katapusang mga adlaw mikaon sa basahon nga diha sa kamot sa manulonda, ug sa pagbuhat niini gidala sila pagbalik ngadto sa karaang mga alagianan ni Jeremias, ug sa ingon nahimo silang mga magbalantay nga magpatunog sa trompeta sa pasidaan. Ang pasidaan sa trompeta mao ang mensahe sa Laodicea nga girepresentahan ni Isaias ingon nga usa ka makusog nga singgit.

Isinggit sa makusog, ayaw pagpasig-uli; ipataas ang imong tingog sama sa usa ka trumpeta, ug ipakita sa akong katawohan ang ilang kalapasan, ug sa balay ni Jacob ang ilang mga sala. Isaias 58:1.

Ang kalihokan sa reporma sa nahaunang ug sa ikatulong mga anghel nagsugod sa usa ka “panahon sa katapusan.” Nianang taknaa adunay usa ka “pagdugang sa kahibalo” nga magasulay sa kaliwatan nga buhi niadtong, apan human lamang nga ang kahibalo mamantala ingon nga usa ka pormalisadong mensahe. Human niana ang pormalisadong mensahe “gihatagan ug gahum,” ug ang paghatag ug gahum gimarkahan sa pagkanaog sa usa ka anghel. Ang pagkanaog sa anghel nagtimaan sa pakiglalis ni Habakkuk ug duha ka mga pundok nagsugod sa pag-ila sa usa ka mensahe nga mao ang tinuod o ang peke nga mensahe sa ulahing ulan. Unya ang mga matinumanon mahimong mga magbalantay sa Dios nga magsugod sa paghuyop sa usa ka mensahe sa pasidaan nga trumpeta.

Ang tinuod nga mensahe sa trumpeta nakabase sa kahayag nga girepresentahan diha sa duha ka tapyas ni Habakkuk. Kini mao ang pasidaan ngadto sa Laodicea, ug ang pasidaan nga nagaila sa mga sala sa katawhan sa Dios. Ang panaglalis misamot hangtod sa unang kapakyasan, sa dihang ang usa ka hut-ong nahimong “katiguman sa mga mayubiton,” ug ang tinuod nga mga magbalantay gitawag sa pagbalik ngadto sa kadasig alang sa mensahe nga ilang gipadayag kaniadto sa wala pa ang kapakyasan. Sa dihang mibalik ang mga magbalantay, ilang naila nga sila anaa sa “panahon sa paglangan”, ug nga ang mensahe nga daw napakyas, sa pagkatinuod matuman gayud, apan sumala sa kahikayan sa Dios. Kana nga mensahe napalambo sulod sa mubo nga yugto sa panahon (apan yugto sa panahon gihapon), ug sa pag-abot sa mensahe kini girepresentahan ingon nga mensahe sa “Ang Tunga sa Kagabhion nga Singgit”, nga yano lamang nga pagdugang sa mensahe nga nagsugod sa pagdawat ug gahum sa dihang mikunsad ang manulonda.

Sa pag-abot sa mensahe, ang pagkabahin tali niadtong midawat sa katungdanan isip mga magbalantay sa pagkanaog sa manulonda, ug niadtong mibalibad, hingpit nga natuman. Kadtong pagkabahin maoy nagtimaan sa punto diin ang patik gipahamtang ibabaw sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, sa dili pa ang pagbubo sa ulahing ulan nga walay “pagsukod” nga gipahamtang ibabaw sa ulahing ulan nga nagsugod sa dihang mikanaog ang manulonda.

Ang kasaysayan sa mga Millerite maoy usa ka hulagway sa ulahing ulan sa panahon sa pagpatik sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Niadtong maong kasaysayan, ang lantugi sa Habakuk nasukad ibabaw sa usa ka tinuod ug usa ka bakak nga mensahe sa ulahing ulan. Gipaila ni Pablo ang usa ka pundok ingon kanila nga may gugma sa kamatuoran, ug ang laing pundok ingon kanila nga modawat sa kusog nga paglimbong tungod kay sila walay gugma sa kamatuoran, ug tungod kay sila mituo sa usa ka “bakak.”

Ang kalihokang Millerite nagrepresentar sa usa ka pag-uswag sa kamatuoran nga nagadugang sa kahibalo ug gahum sukad sa “panahon sa katapusan,” padayon hangtod sa pagbubo sa Espiritu Santo sa Tunga sa Gabii nga Singgit. Giila sa kalihokang Millerite ang pipila ka piho nga mga timaan sa dalan nga adunay mga kaparis, sama sa usa ka “panahon sa katapusan,” usa ka “pagpormalisa” sa mensahe nga girepresentahan sa “pagdugang sa kahibalo”, usa ka “paghatag og gahum” sa mensahe nga gimarkahan sa pagkanaog sa usa ka manulonda, usa ka “unang kapakyasan” nga nagpasulod sa sambingay sa napulo ka mga ulay, usa ka pagbubo sa Espiritu Santo nga girepresentahan ingon nga “ang Tunga sa Gabii nga Singgit”, ug unya usa ka kataposang “ikaduhang kapakyasan”, diin ang usa ka dispensasyonal nga pultahan “gisirhan” ug ang laing

dispensasyonal nga pultahan “giablihan”.

“Gihatag sa Dios sa mga mensahe sa Pinadayag 14 ang ilang dapit sa laray sa tagna, ug ang ilang buluhaton dili mohunong hangtod sa pagtapos sa kasaysayan niining yutaa. Ang mga mensahe sa nahaunang ug sa ikaduhang manolunda kamatuoran gihapon alang niining panahona, ug kinahanglan nga magpadayon nga magkaagapay uban niining mosunod. Ang ikatulong manolunda nagamantala sa iyang pasidaan pinaagi sa makusog nga tingog. ‘Human niining mga butanga,’ miingon si Juan, ‘nakakita ako ug laing manolunda nga mikunsad gikan sa langit, nga may dakong gahom, ug ang yuta nalamdagan sa iyang himaya.’ Niining paglamdag, ang kahayag sa tanang tulo ka mga mensahe nahiusa.” *The 1888 Materials*, 804.

Ang kalihukang Millerite, nga naghulagway sa mga kalihukan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, nalambigit diha sa mga tagna sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig ug sa duha ka libo ug lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig sa Daniel kapitulo otso, bersikulo trese ug katorse. “Ang panahon sa katapusan,” miabot sa pagtapos sa “pito ka panahon” sa kapungot sa Dios batok sa amihanang gingharian sa Israel. Ang pormalisasyon sa mensahe ni Miller niadtong 1831, miabot duha ka gatus ug kaluhaan ka tuig human sa pagmantala sa King James Bible.

“Si G. Miller, sama niadtong gipalihok niini nga mensahe sa ubang mga nasod, una nga naghunahuna nga tumanon ang iyang buluhaton pinaagi sa pagsulat ug pagmantala sa mga publikong mantalaan ug sa mga pamphlet. Una niyang gimantala ang iyang mga panglantaw sa Vermont Telegraph, usa ka mantalaang Baptist, nga giimprenta sa Brandon, Vt. Kini nahitabo sa tuig 1831.” *John Loughborough, The Great Second Advent Movement*, 120.

Ang kalihokan sa “panahon sa katapusan” sa ikatulong manulonda miabot niadtong 1989, sa pagtapos sa usa ka gatus ug kawhaan ug unom ka tuig sukad sa pagsukol sa 1863. Ang “usa ka gatus ug kawhaan ug unom” maoy simbolo sa “pito ka panahon.” Ang duha ka kalihokan nagsugod uban sa usa ka katumanan sa “pito ka panahon.”

Ang mensahe sa kalihokan sa ikatulong manulunda gihimong pormal niadtong 1996 pinaagi sa pagmantala sa usa ka sunod-sunod nga mga artikulo nga may ulohang, *The Time of the End*, nga gipatik sa usa ka magasin nga gitawag, *Our Firm Foundation*. Kining mga artikulo gipatik duha ka gatus ug kaluhaan ka tuig human sa Declaration of Independence niadtong 1776. Ang mensahe sa maong duruha ka kalihokan gihimong pormal duha ka gatus ug kaluhaan ka tuig human sa usa ka kasaysayan nga may tuwirang kalambigitan sa mensahe nga miabut sa katapusan sa duha ka gatus ug kaluhaan ka tuig.

Ang gidaghanon nga “duha ka gatus ug baynte” nagrepresentar sa koneksyon (usa ka sumpay) tali sa “pito ka panahon,” sa kaligutgot sa Dios batok sa habagatang gingharian sa Juda nga nagsugod niadtong 677 BC, ug sa sinugdanan sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig sa Daniel kapitulo otso, bersikulo katorse, niadtong 457 BC. Ang gidaghanon nga duha ka gatus ug baynte nagsumpay sa duha ka mga tagna, ug ang duha ka mga tagna gipresentar nga magkauban diha sa mga pundasyonal nga bersikulo sa Adventismo, nga mao ang Daniel kapitulo otso, mga bersikulo trese ug katorse. Niadtong mga bersikulo, si Cristo nagpaila sa iyang kaugalingon sa paagi sa tagna ingon nga “kadtong usa ka balaan,” nga mao ang hubad gikan sa Hebreohanon nga pulong nga

“Palmoni,” nga nagpasabot sa “Makahibulongang Mag-iihap”.

Ang Kahibulongang Mag-iihap nagpaila sa duha ka panan-awon nga nagrepresentar sa duha ka linya sa tagna, diha gayod sa duha ka bersikulo nga giila ni Sister White ingon nga sentrong haligi sa Adventismo. Ang sinugdanan gihiusa pinaagi sa simbolikong sumpay sa duha ka gatus ug baynte ka tuig ngadto sa panahon sa ilang katumanan niadtong 1844. Ang Habakkuk kapitulo dos natapos sa bersikulo baynte, sa ingon gimarkahan ang gidaghanon nga “duha ka gatus ug baynte” pinaagi sa lahi nga pagpamulong sa Kahibulongang Mag-iihap, kay ang maong bersikulo nagaila sa usa ka nag-unang kinaiya sa antitipikal nga Adlaw sa Pagpasig-uli nga nagsugod nianang maong petsa.

Apan ang Ginoo anaa sa iyang balaang templo: pahiloma ang tibook nga yuta sa iyang atubangan. Habakkuk 2:20.

Ang duha ka mahimantayon nga mga panahon sa tagna nga nagrepresentar sa sentral nga haligi sa Adventismo, nga gipaila sa diretso sa Katingalahang Mag-iihap, gisaumpay pinaagi sa duha ka gatos ug baynte ka tuig, ug si Jesus (ang Katingalahang Mag-iihap), nga kanunay nagaila sa katapusan sa usa ka butang uban sa sinugdanan sa usa ka butang, nagtimaan sa ilang katapusan sa Oktubre 22, 1844, pinaagi sa gidaghanon nga duha ka gatos ug baynte.

Ang lihok sa unang manulonda, sama sa lihok sa ikatulong manulonda, nagsugod sa usa ka “panahon sa katapusan” (1798 ug 1989 matag usa), diin ang “pito ka mga panahon” sa Levitico 26 giila. Ang sunod nga timailhan sa duruha ka kasaysayan gimarkahan pinaagi sa katapusan sa duha ka gatus ug kaluhaan ka tuig, usab usa ka propetikong kinaiya sa “pito ka mga panahon,” kay ang mga sinugdanan nga mga punto sa duruha ka panan-awon (chazon ug mareh) nagrepresentar sa usa ka yugto nga duha ka gatus ug kaluhaan ka tuig nga nagdugtong kanila.

Ang paghimo sa King James Bible niadtong 1611, ang pormalisasyon sa mensahe ni Miller sumala sa pagkapatik niini sa pamantalaan nga Vermont Telegraph, ang paghimo sa Declaration of Independence, ug ang pagmantala sa The Time of the End sa magasin nga Our Firm Foundation, pulos mga publikasyon. Ang sinugdanan ug katapusan sa matag usa sa duha ka gatos ug baynte ka tuig nga mga yugto parehong nagrepresentar og usa ka publikasyon ingon nga maong historikal nga timailhan. Ang numero nga “duha ka gatos ug baynte” usa ka simbolo sa usa ka propetikong sumpay, ug kining upat ka mga publikasyon ginasaumpay pinaagi sa ilang pagkahimong mga publikasyon, ug usab pinaagi sa mensahe nga girepresentahan isip ang “pagdugang sa kahibalo” sulod sa ilang tagsatagsa ka mga kasaysayan.

Ang Biblia niadtong 1611 nagrepresentar sa pagpahibalo sa ebanghelyo gikan sa langitnong mga sawang ngadto sa katawhan. Ang mensahe ni Miller gipahimutang sulod sa konteksto sa mga tagna bahin sa panahon, ug ang duha ka balaang tsart ni Habakkuk nagapahimo nga sayon nga maila nga ang mensahe ni Miller gihulagway sa paagi nga grapiko pinaagi sa mga linya sa kasaysayan. Ang “Vermont” nagakahulogan og “usa ka lunhawng bukid,” ug sumala sa inspirasyon, ang “lunhaw” usa ka simbolo sa pagtuo.

“Kining damgotha mihatag kanako ug paglaom. Sa akong hunahuna, ang lunhaw nga pisi nagrepresentar sa pagtuo, ug ang katahum ug kayano sa pagsalig sa Dios misugod sa pagsidlak sa akong kalag.” Christian Experience and Teachings, 28.

Ang mensahe ni Miller gipormal ug gipahayag gikan sa matinumanong iglesia, kay ang “bukid” sa kaulahiang mga adlaw mao ang usa ka “iglesia”.

Ug mahitabo kini sa ulahing mga adlaw, nga ang bukid sa balay sa Ginoo mapahaluna sa kinatumyan sa mga bukid, ug pagabayawon ibabaw sa mga bungtod; ug ang tanang mga nasud modagayday ngadto niini. Ug daghang mga katawohan mangadto ug moingon, Umari kamo, ug manungas kita ngadto sa bukid sa Ginoo, ngadto sa balay sa Dios ni Jacob; ug siya magatudlo kanato sa iyang mga dalan, ug kita magalakaw sa iyang mga alagianan: kay gikan sa Zion mogula ang Kasugoan, ug ang pulong sa Ginoo gikan sa Jerusalem. Isaias 2:2, 3.

Ang pormalisadong mensahe sa pagsulay ni Miller migikan sa matinumanong iglesia, ug ang publikasyon nga gitawag og The Telegraph nagrepresentar sa usa ka mensahe gikan sa langit, maingon sa gibuhat sa King James Bible; kay ang pulong nga “telegraph,” nga nahimo gikan sa duha ka Gregong mga pulong, mao ang usa ka mensahe gikan sa halayo. Ang unang pulong (tele) nagkahulogan og “layo o gikan sa halayo,” ug ang ikaduhang pulong (grapho), “pagsulat o pagrekord.” Sa tingub nagkahulogan kini og “pagsulat o pagpasa sa usa ka mensahe sa halayo.” Sa 1611, ang Dios, pinaagi sa pagpatik sa King James Bible, nagpasa sa Iyang mensahe gikan sa langit, ug sa katapusan sa duha ka gatos ug baynte ka tuig, ang mensahe ni Miller, ingon nga unang napormalisa niadtong 1831 diha sa Vermont Telegraph, mipasa usab sa mensahe sa Dios gikan sa langit. Kana nga mensahe mao ang “pagdugang sa kahibalo” nga gibuksan sa “panahon sa katapusan” niadtong 1798, nga unya nakamugna og tulo-ka-lakang nga proseso sa pagsulay alang nianang kaliwatan. Kana nga kasaysayan nahimong hulagway sa kasaysayan sa Future for America.

Ang Deklarasyon sa Kagawasan niadtong 1776 nagrepresentar sa sinugdanan sa mananap sa yuta sa Pinadayag trese. Kini nagrepresentar sa sinugdanan sa Estados Unidos, ug sa pagbuhat niana nagaila sa pagdili sa kagawasan sa katapusan sa Estados Unidos. Ang mensahe sa Future for America (sumala sa gipasabot sa ngalan) nagaila sa katapusan nga gitipoan na daan sa sinugdanan pinaagi sa pagmantala sa Deklarasyon sa Kagawasan. Duha ka gatus ug kaluhaan ka tuig sa ulahi, niadtong 1996, ang ministeryo nga nakamugna sa magasin nga The Time of the End midawat sa legal nga entidad nga kaniadto ginganlan og Future for America. Nianang tuiga, ang magasin nga The Time of the End, nga gilangkuban sa mga artikulo nga naunang gipatik sa publikasyon nga gitawag og Our Firm Foundation, gimantala.

Ang ngalan sa ministeryo nga Future for America naghigot sa kasaysayan sa Declaration of Independence, kay kana nga publikasyon maoy nagtimaan sa sinugdanan sa United States, ug si Jesus sa kanunay naghulagway sa katapusan pinaagi sa sinugdanan. Ang ulohan sa publikasyon nga The Time of the End naghigot sa “panahon sa katapusan” niadtong 1989, apan usab sa katapusan sa panahon sa pagsulay sa dihang mitindog si Michael. Ang pormal nga mensahe diha sa publikasyon (Daniel onse, bersikulo kuwarenta hangtod kuwarenta’y singko) giablihan sa pagkapukan sa Soviet Union niadtong 1989 (ang panahon sa katapusan), ug ang mga bersikulo nga

giablihan nagpresentar ug usa ka han-ay sa kasaysayan nga mopadayon sukad sa 1989 hangtod sa bersikulo uno sa kapitulo dose, nga nagtimaan sa pagtindog ni Michael, ug sa pagsira sa panahon sa pagsulay sa tawo.

Gikan sa pagmantala sa Declaration of Independence niadtong 1776, hangtod sa pagmantala sa magasin nga The Time of the End, mokabat kini ug duha ka gatus ug kaluhaan ka tuig, ug ang sinugdanan ug ang katapusan naghisgot sa samang mga hilisgutan sa tagna. Ang pagmantala sa The Time of the End gipatigom gikan sa mga kapitulo nga unang gimantala isip mga artikulo sa publikasyon nga Our Firm Foundation, ug nagrepresentar sa matagnaong kamatuoran nga, gawas kon magpabilin sa mga patukoranan nga kamatuoran sa kalihokang Millerite (nga mao ang “our firm foundation”), dili posible ang pagsabot sa “pagdugang sa kahibalo” sa “panahon sa katapusan” niadtong 1989.

Ang timaan sa dalan nga girepresentahan ingon nga “ang panahon sa katapusan,” ug ang timaan sa dalan nga nagrepresentar sa “pagpormalisa” sa mensahe diha sa magkatakdo nga mga kasaysayan sa mga lihoc sa nahaunang ug ikatulong manulonda, kapwa naglangkob sa mga propetikong elemento sa “pito ka panahon” sa Levitico baynte-sais. Ang sunod nga timaan sa dalan sa magkatakdo nga mga kasaysayan mao ang paghatag og gahum sa mensahe ingon nga gimarkahan sa pagkanaog sa manulonda sa Pinadayag napulo, niadtong Agosto 11, 1840, o sa manulonda sa Pinadayag napulog-walo, niadtong Septiyembre 11, 2001. Ang katumanan sa ikaduhang kaalaotan sa Pinadayag kapitulo nuwebe maoy nagdala sa manulonda sa Pinadayag napulo ngadto sa ubos, ug ang katumanan sa ikatulong kaalaotan sa Pinadayag kapitulo napulo maoy nagdala sa manulonda sa Pinadayag kapitulo napulog-walo ngadto sa ubos.

Sa magkapisan nga mga kasaysayan, ang ulahing ulan nagsugod sa “pagwisik” sa takna nga ang manulonda mikunsad. Niadtong puntóha ang mensahe “gipahaluna sa gahum” pinaagi sa pagpamatuod sa gitagna nga hitabo. Alang sa mga Millerita, kini mao ang paghunong sa pagkaibabaw sa Ottoman sa katumanan sa tagna sa panahon mahitungod sa Islam sa ikaduhang Kasakitan sa Pinadayag kapitulo siyam, bersikulo kinse. Alang sa kalihokan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, kini mao ang “kapungot sa mga nasod,” usa ka tagna mahitungod sa Islam sa ikatulong Kasakitan nga anaa sa panahon sa ikapitong trumpeta sa Pinadayag napulo, bersikulo pito, nga natuman sa dihang gipangpukan ang dagkung mga bilding sa Dakbayan sa New York.

Ang matag dagkong mga waymark sa magkaparalelong mga kasaysayan adunay diretso nga mga kalambigitan sa buluhaton sa Kahibulongang Numberer, nga nagabutang sa Iyang pirma ibabaw sa relasyon sa duha ka mga panan-awon nga nagrepresentar sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig ug duha ka libo ug lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig. Ang mga manalagnaong magbalantay nga gipatindog sa pagkanaog sa manulonda mohuyop ug trompeta sa pasidaan nga nagalakip sa mensahe ngadto sa Laodicea, nga niadtong 1856, direktang nalambigit sa pagbukas sa tinakpan sa labing daku nga kahayag sa “pito ka panahon.” Ang waymark sa duha ka lamesa ni Habakkuk, nga girepresentahan sa 1843 ug sa 1850 nga mga pioneer chart, nga silang duha sa hulagwayong paagi nagrepresentar sa “pito ka panahon,” miabut tali sa pagkanaog sa manulonda ug sa “unang kapakyasan” sa matag magkaparalelong kasaysayan.

Ang timaan sa dalan sa “panahon sa paglangan” direktang nalambigit sa napakyas nga tagna sa 1843, nga maoy usa ka tagna sa katumanan sa duruha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig, ug usab sa duha ka libo ug lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig. Ang mensahe sa Pagsinggit sa Tunga-tungang Gabii mao ang pag-ila sa haduol nang katumanan niadtong duha ka yugto sa matagnaong panahon. Ang siradong dispensasyonal nga “pultahan” sa katapusang timaan sa dalan nagtimaan sa katumanan niadtong duha ka matagnaong yugto, ug nagtimaan sa dapit diin ang ikapito o trumpeta sa Jubileo nagsugod sa pagpatunog. Ang matag timaan sa dalan sa matag kasaysayan direktang nalambigit sa “pito ka panahon,” ug ang “pito ka panahon” nagrepresentar sa hilo nga nagbugkos sa duruha ka kasaysayan, ug ang duruha ka kasaysayan nagrepresentar sa mensahe sa ulahing ulan.

Padayonon nato kini nga pagtuon sa sunod nga artikulo.

“‘Alang kanila nga manghisukamod diha sa pulong, sanglit sila masupilonon,’ si Cristo maoy usa ka bato nga kahimanan sa kapangdolan. Apan ‘ang bato nga gisalikway sa mga magtutukod, mao kini ang nahimong ulohan sa pamag-ang.’ Sama sa bato nga gisalikway, si Cristo, sa Iyang misyon dinhi sa yuta, nakaantus sa pagpasagad ug sa pag-abuso. Siya ‘gitamay ug gisalikway sa mga tawo; usa ka tawo sa mga kasakit, ug nasinati sa kaguol: ... Siya gitamay, ug wala nato Siya tagda.’ Isaias 53:3. Apan haduol na ang panahon nga Siya pagahimayaon. Pinaagi sa pagkabanhaw gikan sa mga patay Siya igapadayag nga ‘Anak sa Dios nga may gahum.’ Roma 1:4. Sa Iyang ikaduhang pag-anhi Siya igapadayag ingon nga Ginoo sa langit ug sa yuta. Kadtong mga hapit na karon sa paglansang Kaniya sa krus moila sa Iyang pagkadaku. Atubangan sa tibook nga uniberso ang bato nga gisalikway mahimong ulohan sa pamag-ang.”

“Ug sa bisan kang kinsa kini mahulog, pagadugmokon siya niini ngadto sa pinulbos.” Ang mga katawhan nga misalikway kang Cristo sa dili madugay makakita sa pagkalaglag sa ilang siyudad ug sa ilang nasud. Ang ilang himaya pagabuakon, ug pagatibulaagon sama sa abog sa atubangan sa hangin. Ug unsa man ang nakapahimulos sa pagkaguba sa mga Judio? Kini mao ang bato nga, kon diha pa sila nagtukod ibabaw niini, mao unta ang ilang kasigurohan. Kini mao ang kaayo sa Dios nga gitamay, ang pagkamatarong nga gisalikway, ang kalooy nga giagpasagdan. Ang mga tawo mipahiluna sa ilang kaugalingon sa pagsupak batok sa Dios, ug ang tanan nga unta mahimong ilang kaluwasan nahimong ilang kalaglagan. Ang tanan nga gitagana sa Dios alang sa kinabuhi ilang hingkaplakan nga ngadto sa kamatayon. Sa pagpalansang sa mga Judio kang Cristo nalangkit ang pagkalaglag sa Jerusalem. Ang dugo nga naula didto sa Calvario mao ang bug-at nga gibug-at nga nagpaunlod kanila ngadto sa kapukan alang niining kalibutana ug alang sa kalibutan nga umalabot. Sa ingon usab kini mahitabo sa dakong katapusang adlaw, sa diha nga ang hukom mahulog ibabaw sa mga magsasalikway sa grasya sa Dios. Si Cristo, nga ilang bato nga kapangdolan, magapakita unya kanila ingon nga bukid sa panimalos. Ang himaya sa Iyang dagway, nga alang sa mga matarong mao ang kinabuhi, alang sa mga dautan mahimong kalayo nga magaut-ut. Tungod sa gugma nga gisalikway, grasya nga gitamay, ang makasasala pagalaglagan.

“Pinaagi sa daghang mga paghulagway ug gibalikbalik nga mga pasidaan, gipakita ni Jesus kon unsa ang mahimong sangpotanan sa mga Judio tungod sa ilang pagsalikway sa Anak sa Dios. Niining mga pulonga Siya naghisgot sa tanan sa matag kapanahonan nga nagdumili sa

pagdawat Kaniya ingon nga ilang Manunubos. Ang matag pasidaan alang kanila. Ang templo nga gihugawan, ang anak nga masupilon, ang mini nga mga mag-uuma sa parasan, ang mga magtutukod nga mapinatamayon, adunay ilang katugbang sa kasinatian sa matag makasasala. Gawas kon siya maghinulsol, ang silot nga ilang gipaunang gilarawan maoy maangkon niya.”  
The Desire of Ages, 599, 600.